

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Федорчука Рафаїла Володимировича про офіційне тлумачення положення частини четвертої статті 50 Закону України “Про прокуратуру”

м. К и ї в
11 липня 2003 року
№ 38-у/2003

Справа № 2-27/2003

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Селівона Миколи Федосовича— головуючий,
Вознюка Володимира Денисовича,
Євграфова Павла Борисовича,
Іващенко Володимира Івановича,
Малинникової Людмили Федорівни – суддя-доповідач,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Пшеничного Валерія Григоровича,
Розенка Віталія Івановича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Тимченка Івана Артемовича,
Ткачука Павла Миколайовича,
Чубар Людмили Пантеліївни,

розглянув питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Федорчука Р.В. про офіційне тлумачення положення частини четвертої статті 50 Закону України “Про прокуратуру”.

Заслухавши суддю-доповідача Малинникову Л.Ф. та вивчивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. У конституційному зверненні громадянин Федорчук Р.В. порушив питання про офіційне тлумачення положення частини четвертої статті 50 Закону України “Про прокуратуру”, згідно з яким життя і здоров’я працівників прокуратури підлягають обов’язковому державному страхуванню за рахунок коштів відповідних бюджетів на суму десятирічного грошового утримання за останньою посадою. Порядок та умови страхування встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Необхідність в офіційному тлумаченні суб’єкт права на конституційне звернення обґрунтовує неоднозначним застосуванням судами України положення Закону України “Про прокуратуру” щодо правового та соціального захисту працівників органів прокуратури, зокрема військових прокурорів та слідчих військових прокуратур, які згідно зі статтею 46¹ зазначеного Закону належать до військовослужбовців. Як вважає Федорчук Р.В., це призвело до порушення його конституційного права на соціальний захист.

Автор конституційного звернення посилається на те, що в одних випадках розрахунок страхових виплат у разі настання страхового випадку проводиться з військовими прокурорами та слідчими військових прокуратур відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України “Про затвердження Порядку та умов державного обов’язкового особистого страхування працівників прокуратури” № 486 від 19 серпня 1992 року, а в інших — на підставі Постанови Кабінету Міністрів України “Про умови державного обов’язкового особистого страхування військовослужбовців і військовозобов’язаних, призваних на збори, і порядок виплат їм та членам їх сімей страхових сум” № 488 від 19 серпня 1992 року.

На підтвердження факту неоднозначного застосування судами України частини четвертої статті 50 Закону України “Про прокуратуру” заявник надіслав низку рішень (в яких по-різному вирішувались такі

справи), в тому числі ухвалу колегії суддів судової палати у цивільних справах Верховного Суду України, якою було відмовлено у задоволенні касаційної скарги НАСК “Оранта” на рішення про задоволення позову працівника військової прокуратури. Водночас у задоволенні касаційної скарги Федорчука Р.В. колегія суддів військової судової колегії Верховного Суду України своєю ухвалою відмовила.

2. Перша колегія суддів Конституційного Суду України Ухвалою від 10 липня 2003 року відмовила у відкритті конституційного провадження у справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України “Про Конституційний Суд України”.

3. Підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України відповідно до статті 94 Закону України “Про Конституційний Суд України” є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб’єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод.

У процесі підготовки справи до розгляду на запити Першої колегії суддів Конституційного Суду України надійшли письмові відповіді від Верховного Суду України, Кабінету Міністрів України, Генеральної прокуратури України, Міністерства оборони України.

Про однозначне застосування судами України законодавства про визначення страхувальника з державного обов’язкового особистого страхування військовослужбовців військових прокуратур стверджується у листах Верховного Суду України. Як зазначається, зважаючи на те, що прокурори, слідчі та інші службовці військових прокуратур є військовослужбовцями, їх страхування здійснюється згідно з Постановою Кабінету Міністрів України “Про умови державного обов’язкового особистого страхування військовослужбовців і військовозобов’язаних, призваних на збори, і порядок виплат їм та

членам їх сімей страхових сум” № 488 від 19 серпня 1992 року, оскільки вони керуються у своїй діяльності Законом України “Про прокуратуру” і проходять службу відповідно до Закону України “Про загальний військовий обов’язок і військову службу” та інших законодавчих актів України, якими встановлено правові та соціальні гарантії, пенсійне, медичне та інші види постачання і забезпечення, передбачені для осіб офіцерського складу Збройних Сил України. Страхувальником військовослужбовців військових прокуратур є Міністерство оборони України.

Аналогічна позиція щодо однозначного застосування законодавства про визначення страхувальника з державного обов’язкового особистого страхування військовослужбовців військових прокуратур висловлена у листах Кабінету Міністрів України та Міністерства оборони України.

У конституційному зверненні не наведено обґрунтувань необхідності в офіційному тлумаченні положення частини четвертої статті 50 Закону України “Про прокуратуру”, що суперечить вимогам пункту 4 частини другої статті 42 Закону України “Про Конституційний Суд України”.

Таким чином, Конституційний Суд України дійшов висновку, що згідно з пунктом 2 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” є підстави для відмови у відкритті конституційного провадження у справі.

Враховуючи наведене та керуючись статтями 147, 150 Конституції України, пунктом 4 частини другої статті 42, пунктом 2 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України”, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Федорчука Рафаїла Володимировича про офіційне тлумачення положення частини четвертої статті 50 Закону України “Про прокуратуру” на підставі пункту 2

статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України “Про Конституційний Суд України”.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскаржена.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ

